

INAUGURACIÓ DE LA JORNADA "EL CANVI CLIMÀTIC I LA SEVA INFLUÈNCIA EN L'ECONOMIA"

Palau del Parlament, 12 de gener de 2009

Si m'ho permeten, unes reflexions a l'entorn d'aquesta jornada. Malgrat la persistència de veus que s'entesten a negar o posar en dubte la idea del canvi climàtic i dels seus efectes, de forma generalitzada penso que s'ha anat assumint, cada vegada més, la necessitat de corregir i adaptar els models productius i els hàbits socials a favor del desenvolupament sostenible i el respecte al medi ambient. Això sí, que s'hagi assumit la necessitat de canvis no vol dir que s'hagin posat plenament en pràctica, aquests canvis, ni molt menys.

Aquesta jornada, de fet, fa incidència en un factor fonamental d'aquest pas de la teoria a la pràctica: la influència del canvi climàtic en l'economia, més encara tenint en compte el context de crisi econòmica global en què ens trobem.

No han faltat novament veus insinuant que en un context de crisi econòmica les consideracions vinculades al medi ambient i al canvi climàtic han de quedar en segon terme, o fins i tot han de ser deixades de banda.

Tanmateix, precisament, l'actual crisi econòmica ha posat de manifest que no tot val a l'hora de generar riquesa. Ha provat que hipotecar-se contínuament en decisions a curt termini, ignorant les conseqüències i els interessos col·lectius a mitjà i a llarg termini, que trencar els equilibris per un afany de guanys immediats, s'acaba pagant a un preu molt alt per a tothom.

Certament, la situació és preocupant, i calen respostes a l'actual crisi econòmica. Però cal tenir en compte que les respostes no són vàlides si passen per alt el canvi climàtic, o simplement no volen acceptar el que significa realment la sostenibilitat i volen continuar amb els mateixos models productius i econòmics i la mateixa concepció de desenvolupament que ens han portat a la situació actual.

De fet, és en les crisis que es dona l'oportunitat de fer els canvis que tothom entenia necessaris però que s'anaven ajornant perquè tot semblava que anava

bé. Això succeeix també en aquesta crisi amb relació a les respostes al canvi climàtic. Cal plantejar-se si és l'hora d'impulsar nous models productius, si és l'hora d'innovar des d'una perspectiva sostenible, de lligar desenvolupament amb ús eficient dels recursos de què disposem.

Si es fan les coses bé és possible que en les respostes al canvi climàtic trobem també algunes respostes interessants a la crisi econòmica, que impulsant noves formes de fer en l'ús de recursos energètics, en els models de producció, trobem camins de progrés i sortides a la crisi econòmica.

No endebades, el medi ambient és determinant, de manera directa o indirecta, en tots els àmbits de la vida humana, des de la producció d'aliments fins a la disponibilitat d'aigua, passant per les necessitats energètiques o d'infraestructures. Els recursos del planeta, i per extensió tot el que hi incideix, són un factor determinant per a les nostres societats, per a la vida de l'home, per al món productiu, i per tant tenen incidència en les grans crisis globals del nostre temps, no solament l'econòmica, també l'alimentària o l'energètica.

Perquè no en tenim només una, de crisi, sobre la taula. Rússia i Ucraïna ens ho recorden de manera permanent aquests dies. El món ha esdevingut global en tant que les distàncies físiques i comunicatives han estat reduïdes. Apareixen problemes i reptes globals, i ara descobrim també la complexitat de la connexió entre problemes i reptes globals, la suma de crisis fruit dels desequilibris sobre els quals s'ha desenvolupat la globalització.

Per tant, davant la crisi econòmica no podem ignorar aquesta realitat. Caldrà construir nous equilibris en el món global, caldrà saber combinar les necessitats immediates amb les perspectives de futur, les mesures internacionals amb actuacions sobre la realitat més propera.

I sobre la realitat propera permetin-me que faci esment de l'actuació d'aquest Parlament en la present legislatura. Valguin com a exemples de la implicació amb el medi ambient i amb la lluita contra el canvi climàtic, per exemple, la resolució del mes de juny sobre l'aplicació del Reglament de la CE 842/2006, sobre determinats gasos fluorats d'efecte hivernacle i la lluita contra el canvi climàtic; també lleis aprovades, com la del finançament de les infraestructures de gestió de residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus; o

projectes de llei actualment en tràmit, com el d'avaluació ambiental dels plans i programes –que té per objectiu millorar l'aplicació de la normativa europea i estatal adequant-la a l'entorn organitzatiu, polític i ambiental del nostre territori–, el de la Llei de política industrial o el de la Llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries, l'IRTA, que entre altres canvis fa esment destacat del fet d'estudiar les influències del canvi climàtic en l'aqüicultura i en temes de pesca.

Més encara, en aquest grup d'exemples vull incloure que el 10 de novembre es va constituir aquí al Parlament el Capcit, el Consell Assessor del Parlament sobre Ciència i Tecnologia, una mesura innovadora que pretén donar suport i avalar científicament la feina i les decisions dels representants polítics del poble de Catalunya. És un organisme mixt, amb la participació de parlamentaris i de representants del món científic a Catalunya: universitats, organitzacions diverses, etcètera.

Tot plegat, exemples nostres, petits a escala global, però significatius dels canvis que vivim i que volem viure.

Fem feina, doncs, en aquesta direcció. Ara és moment de valorar si cal potenciar la perspectiva de la sostenibilitat en totes les polítiques públiques. Personalment crec que sí, que és una de les apostes més serioses que s'han de plantejar els futurs governs, locals, nacionals i fins i tot d'àmbit superior, els propers anys, plantejar-se considerar la protecció del medi ambient com una nova via d'oportunitats de progrés, com un factor permanent i determinant en les polítiques públiques del nostre temps.

Per aprofundir en aquesta idea, i més concretament en la influència del canvi climàtic sobre l'economia, té lloc, doncs, aquesta jornada, amb ponents de prestigi i amb ponències d'alt interès.

Per tant, els desitjo molt bona feina, que el debat sigui productiu, sigui ric, i els agraeixo la seva presència, molt especialment a la Fundació, i també als diputats que al llarg del dia els aniran acompanyant, representats aquí per la presidenta de la Comissió de Medi Ambient.

Moltes gràcies i que tinguin una molt bona jornada.